

FOLLO TINGRETT

DOM

Avsagt: 09.08.2013 i Follo tingrett, Ski

Saksnr.: 10-146249TVI-FOLL

Dommer: Kst. sorenskriver Helge Ståland

Meddommere: Nicole Grynning Rezende
Erik Meltzer Jacobsen

Saken gjelder: Krav om dokumentinnsyn

Sven Andreas Marti

Advokat Brynjar Nielsen Meling

mot

Oslo kommune v/ordføreren

Advokat Einar Gitlestad

DOM

Saken gjelder krav om dokumentinnsyn.

Sven A. Marti ble ilagt flere parkeringsgebyr av Oslo kommune. Han mente gebyrileggelsene var uberettigede, og klaget disse inn for Oslo tingrett, som avholdt muntlig forhandling 26.11.2009. Samme dag avsa Oslo tingrett kjennelse hvorved Martis klager ikke ble tatt til følge. Martis anke til lagmannsretten ble forkastet. Anke til Høyesterett førte ikke frem.

Ved stevning datert 13.09.2010 anla Marti søksmål ved Oslo tingrett mot Oslo kommune med påstand om at kommunen pliktet å fremlegge nærmere bestemte dokumenter og elektronisk lagrede opplysninger. I rettidig tilsvar nedla kommunen påstand om frifinnelse.

Idet saken reiste spørsmål om dokumentforsendelse mellom Oslo tingrett og Oslo kommune, samt saksbehandlingen ved tingretten m. v. besluttet Oslo tingrett 13.04.2011 å overføre saken til Follo tingrett.

Follo tingrett avsa prosessledende kjennelse 30.09.2011. Ved denne ble saken hevet for så vidt angikk påstandens post 2 e. For øvrig ble saken fremmet. Ytterligere prosessledende kjennelse ble avsagt 16.12.2011. Hovedforhandling ble berammet til foretagelse 09.04 og eventuelt 10.04.2013. Forut for denne meldte advokat Brynjar Meling seg som prosessfullmektig for Marti. Hovedforhandlingen ble utsatt, og gjennomført 18.06.2013. Begge parter møtte med prosessfullmektig. Saksøker og saksøktes partsrepresentant avga forklaring. Det ble avhørt 5 vitner og foretatt slik dokumentasjon som rettsboken viser.

I tilknytning til innledningsforedraget nedla saksøker slik

påstand:

1. Oslo kommune dømmes til, innen 14 dager fra dommens forkynnelse, å utlevere til Sven Andreas Marti samtlige elektronisk lagrede opplysninger på saksnumrene 200805526 og 200807240.
2. Oslo kommune dømmes til, innen 14 dager fra dommens forkynnelse, å fremlegge følgende:
 - a. Hele forsendelsen fra Trafikketaten til Oslo tingrett som inneholdt et fotografi av parkert Suzuki med kjennetegn DJ66335 og passerende Volkswagen med kjennetegn BN76392 og som dommer Oddvar Ege i

rettsmøtet den 26.11.2009 tok ut av tingrettens saksmappe og påførte et grønt kryss

- b. Hele forsendelsen mottatt i Oslo tingretts konvolutt adressert til Trafikketaten, frankeringsstemplet 06.10.09 som for hånd er merket 200805526.
 - c. E-post, av 23. november 2009 kl. 14:50 fra Trafikketaten til Oslo tingrett ved Tove Viksaas med kopi til dommer Oddvar Ege, med alle vedlegg.
 - d. Følgeskriv til første forsendelse fra Trafikketaten til Oslo tingrett inneholdende påtegning datert 28. september 2009.
3. Oslo kommune dømmes til, innen 14 dager fra dommens forkynnelse, å fremlegge samtlige dokumenter som ble fjernet fra Oslo tingretts mappe i perioden fra den ble mottatt i Oslo tingretts konvolutt frankeringsstemplet 30.11.09 og til kopier av deler av forsendelsen ble utlevert den 8. desember 2009
4. Subsidiært:
Oslo kommune dømmes til, innen 14 dager fra dommens forkynnelse, å gi innsyn i hele forsendelsen mottatt i Oslo tingretts konvolutt adressert til Trafikketaten frankeringsstemplet 30.11.09.
5. Sven Andreas Marti tilkjennes sakens omkostninger.

Etter avsluttet bevisførsel frafalt saksøker påstandens poster 2, 3 og 4. I prosedyren fastholdt han postene 1 og 5.

Saksøkte nedla slik

påstand:

1. Oslo kommune frifinnes.
2. Oslo kommune tilkjennes sakens omkostninger.

Avsutningvis ble det – i forsåelse med partene – protokollert i rettsboken:

"Rettens leder ga Oslo kommune en frist på én uke for å undersøke muligheten for å skrive ut lister med journalføringsdatoer jf. saksøkers påstand post 1. Resultatet meddeles i prosesskrift. Saksøker gis deretter anledning til å uttale seg i prosesskrift."

I sitt etterfølgende prosesskrift av 25.06.2013 argumenterte kommunen bl. a. for avvisning av kravet i saksøkers påstand post 1.

I etterfølgende prosesskrift av 11.07.2013 fastholdt saksøker sin påstand.

Saksøkeren, Sven A. Marti, har i det vesentlige anført:

Bevisførselen under hovedforhandlingen har oppfylt påstandens punkter 2, 3 og 4. Dersom kommunen på et tidligere tidspunkt hadde svart på Martis spørsmål, kunne deler av prosessen vært unngått. Marti har nå fått svar på sine spørsmål vedrørende disse påstandensposter. Det ville han ikke fått uten å reise søksmål.

Uheldige omstendigheter har vært til stede for så vidt angår Martis skriv av 02.10.2009 som han samtidig sendte både til Oslo tingrett og Trafikketaten. Tingretten hadde ikke mottatt saken fra kommunen, og videresendte derfor Martis skriv til Trafikketaten. Trafikketaten hadde oversendt saken til tingretten før Martis skriv kom frem til Trafikketaten. I den tro at tingretten allerede hadde fått og beholdt ett eksemplar, beholdt Trafikketaten skrivene hos seg. Marti ante at noe var galt da tingrettens kjennelse ikke inneholdt spor av hans anførsler i skriveet. Hans oppfatning ble næret av at det var sendt e-post han ikke hadde fått opplysning om. Han fikk ikke svar på spørsmål om hva som hadde skjedd. Først etter Høyesteretts behandling forsto han at retten ikke hadde hatt dokumentet av 02.10.2009 for hånden ved sin behandling av saken.

Vedrørende påstandens post 1 vises til offentleglova § 9 hvor det heter at alle kan "krevja innsyn i ei samanstilling av opplysningar som er elektronisk lagra i databasane til organet dersom samanstillinga kan gjerast med enkle framgangsmåtar". Av lovens § 3 følger hovedregelen om rett til innsyn i bl. a. journaler o. l. Av arkivforskriften § 2-6 tredje ledd følger at journalen skal være slik at en på en enkel måte skal kunne hente ut opplysninger som almenheten har krav på innsyn i jf. § 2-7. I § 2-7 nevnes bl. a. journalføringsdato.

Kommunens arkivsystem er tilpasset lovens krav. Eventuelle mangler ved systemet må gå ut over kommunen. Kommunen kan ikke ved å påstå umulighet unngå dom i sin disfavør. Anførsel om umulighet blir først aktuell under tvangsfullbyrdelse av dommen. Dom i samsvar med ordlyden i påstandens post 1 vil gi Marti rett til innsyn i nye opplysninger som måtte dukke opp, uten at han behøver å anlegge ny sak.

Søksmålet har vært nødvendig, jf. ovenfor om hans begrunnede frykt for at det var mangler ved avgjørelsesgrunnlaget i den aktuelle sak idet hans prosesskrift med hovedanførselen aldri var kommet frem til vedkommende dommer.

Marti må tilkjennes saksomkostninger. Søksmålet har ført frem (tvl. § 20-2 (1) jf. (2)), subsidiært er han gitt medhold av betydning (§ 20-3 jf. § 20-2 (3) bokstav a eller b). Formålet med ethvert dokumentinnsyn er å fremskaffe opplysninger om et faktisk eller rettslig forhold som er nedtegnet i forvaltningsorganets saksdokumenter. Om et innsynssøksmål har ført frem, må bero på om søksmålet resulterte i vesentlige opplysninger eller dokumentasjon som forvaltningorganet hadde plikt til å gi innsyn i. Bakgrunn og formål med Martis søksmål er (som det heter i dok. 33 side 1)

"å få dokumentert hvordan mitt prosesskriv av 2. oktober 2009 forsvant fra tingrettens saksmappe, og motsatt, hvordan fotografiet (jf påstand 2a) havnet i saksmappen".

Særlig det første er av materiell betydning jf. varsel om erstatningsansvar rettet mot staten. Saksøker hadde tidligere behov for skriftlig bevis til bruk i anken over saksbehandlingsfeil eller til bruk som bevis i et erstatningskrav rettet mot staten. Under hovedforhandlingen i nærværende sak ble bevisene fremlagt (Oslo tingretts originale forsendelse i kombinasjon med Skogs forklaring). Dette ga Marti evnen til å sammenstille kopier på egenhånd. Han valgte da ikke å kreve dom for påstandspunktene som i løpet av rettsmøtet enten var oppfylt eller som det *nå* spesifikt eller implisitt ble hevdet ville være umulig å oppfylle ytterligere (og som dessuten neppe ville gitt nye *vesentlige* opplysninger).

Uavhengig av sakens utfall vil Marti ha krav på saksomkostninger etter § 20-4 på grunn av motpartens forsømmelser. Kommunen forsømte sin plikt til forut for søksmålet og senere å gi riktig og fullstendig innsyn i samsvar med loven. Kommunen pliktet å utlevere en fullstendig, klart avgrenset og riktig kopi eller utskrift. Martis omkostninger er i sin helhet et resultat av kommunens forsømmelser. Det er ikke hjemmel for å avslå krav om gjentatt innsyn. Dette gjelder særlig innsyn i dokumentjournaler som endrer seg etter hvert som nye dokumenter kommer til. Kommunen har videre under sakens gang misligholdt sin plikt til aktsomt å undersøke hvilke dokumenter/opplysninger kommunen vitterlig satt med. Som eksempel vises til de mangelfulle undersøkelser kommunen må ha utført vedrørende muligheten for å skrive ut journaler med journalføringsdato.

Når kommunen først under hovedforhandlingen anfører at arkivpliktig e-post er slettet, og to følgeskriv (angivelig) aldri har eksistert, kan den ikke høres med at saksøkte skal tilkjennes saksomkostninger fordi Marti velger å frafalle krav som (først nå utvilsomt) er umulig å oppfylle, og hvor dessuten behovet under hovedforhandlingen (på grunn av kommunenes nye opplysninger, fremleggelse og bekreftelser) er falt bort.

For det tilfelle at saken heves, må saksøker tilkjennes omkostninger i medhold av § 20-4 bokstav b.

Martis påstand er gjengitt ovenfor.

Saksøkte, Oslo kommune, har i det vesentlige anført:

Kommunens standpunkt har hele tiden vært at Marti skulle få innsyn i alt materiale kommunen hadde og som han hadde rett til innsyn i. Dette gjelder også elektronisk lagrede opplysninger jf. saksøkers påstand post 1.

Saksøker påpekte under saksforberedelsen at han ønsket journaler med journalføringsdatoer (se prosesskriv av 26.11.2012). Forut for mars/april 2012 hadde han mulighet til å følge etatens postgang via offentlig journal, men kunne da ikke søke samlet via saksnummer eller annet, og kunne bare følge dokumentstrømmene for de siste to måneder, og da slik at man måtte lete etter dokumentene fra en spesiell sak for hver dag blant andre saker.

Etter nevnte tidspunkt er de aktuelle journaler en del av kommunens generelle system med offentlige journaler, hvor dokumentopplysninger blir liggende i flere år. Privatpersoner har fri, uhindret adgang til å søke frem og laste ned journaler for individuelle saksnummer fra sin private pc. Private parters navn er da ikke tilgjengelig, men journalføringsdatoer fremgår.

Både før og etter saksanlegget etterkom kommunen Martis krav om å få forskjellige journaler utlevert. Da kravet om journalføringsdatoer fremkom, var journaler med slik opplysning som nevnt fritt tilgjengelige for ham, noe han selvsagt var klar over. Hans påpekninger rundt påstandens post 1 fremstår derfor som retthaverskhet uten forankring i noe faktisk behov, og det kan da ikke gis dom som påstått. Rettslig interesse er en absolutt prosessforutsetning, som retten skal håndheve av eget tiltak, og resultatet må bli avvisning.

Påstandens poster 2, 3 og 4 ble frafalt av Marti mot slutten av hovedforhandlingen idet han opplyste at han ikke lenger "følte behov for" dom på disse punkter. Søksmålet må heves for de deler hvor påstanden ble frafalt/trukket. Særskilt påstand om heving er ikke nødvendig.

Marti uttalte om disse poster at han i løpet av hovedforhandlingen hadde fått så mange svar at behovet for dom var bortfalt. Kommunen ser dette som et forsøk på å slippe unna saksomkostningsansvar. Hverken kommunens representanter eller vitnene ga under rettsmøtet svar som på noe vesentlig punkt avvek fra de svar som var gitt før søksmålet ble anlagt. Endringen lå i at Marti nå var villig til å *godta* svarene.

I henhold til tvl. § 20-2 (1) og (2) skal kommunen i den situasjon som foreligger, normalt tilkjennes saksomkostninger. Unntakene i (3) kommer ikke til anvendelse. Særlig nevnes at Marti ikke hadde "god grunn" til å oppstille de konspiratoriske hypoteser som dannet

bakgrunnen for søksmålet. Retten bør videre merke seg at de fleste av de påståtte "feilene" ifølge Marti lå hos domstolene, ikke hos kommunen.

Kommunenes påstand er gjengitt ovenfor.

Retten skal bemerke:

Saksøker har under hovedforhandlingen frafalt postene 2, 3 og 4 i sin påstand. Saksøkte har ikke hatt bemerkninger til dette. For så vidt angår disse poster blir saken å heve.

Saksøker har fastholdt påstandens post 1. På dette punkt har kommunen reist spørsmål om Martis rettslig interesse. Det vises til kommunens anførsler ovenfor.

Retten bemerker at en sak som er blitt gjenstandsløs skal heves ved kjennelse. Som eksempel på at en sak blir gjenstandsløs kan nevnes at saksøkers krav bortfaller under saksforberedelsen. Er partene enige om at et krav er bortfalt (f. eks. fordi det er oppfylt), gjenstår ingen tvist for retten å ta stilling til. Dersom en av partene (her saksøker) mener at kravet ikke er oppfylt, må retten ta stilling til spørsmålet. Retten må ta utgangspunkt i vedkommende parts (her saksøkers) pretensjon med mindre denne er åpenbart uriktig.

Kommunen har i nærværende sak argumentert med at de aktuelle (elektronisk lagrede) opplysninger dels har vært og dels er tilgjengelige for Marti. Det er vist til etatens offentlige journal på <http://samferdselsetaten.cloudapp.net/>. Retten kan ikke se at en saksøkers rettslige interesse i et søksmål om dokumentinnsyn mangler eller bortfaller fordi han på et tidligere tidspunkt hadde mulighet til å skaffe seg de ønskede opplysninger på en nærmere angitt måte. Det er ikke sannsynliggjort at Marti faktisk har benyttet seg av muligheten.

For retten er det ikke nødvendig å ta stilling til i hvilken utstrekning et forvaltningsorgan generelt kan oppfylle sin plikt til å gi innsyn i og fremlegge dokumenter ved å henvise til selvbetjening av elektroniske media. I nærværende sak er saksøkers krav fremsatt for lang tid siden, mens saksøktes henvisning til sin elektroniske journal først fremkom i brev etter hovedforhandlingen. Av betydning må det videre være hvor enkelt det er å søke seg frem til de aktuelle opplysninger. Dersom dette er enkelt, finner retten det påfallende at saksøker ikke selv har gjort det og oversendt opplysningene ved sitt prosesskriv av 25.06.2013, særlig på bakgrunn av det som ble uttalt av kommunenes representanter ved avslutningen av hovedforhandlingen, nemlig at man skulle undersøke om journalføringsdatoene lot seg fremskaffe, og at disse i så fall ville bli meddelt.

Retten kan etter dette ikke se at Marti mangler rettslig interesse i relasjon til post 1 i sin påstand.

Påstanden gjelder "samtlige elektronisk lagrede opplysninger" vedrørende to nærmere angitte saksnummer. Retten legger til grunn som uomtvistet at dette er to saker hvor Marti er part. Nærværende sak er et fullbyrdelsessøksmål. I slike er det et vilkår for sakens fremme at kravet er entydig og presist angitt, se Skoghøy: Tvisteløsning (2010) side 359. Saksøker har ved sin prosessfullmektig på rettens spørsmål under hovedforhandlingen opplyst at eventuelle avgrensingsproblemer vedrørende dommens omfang må løses under fullbyrdelsen. Retten kan ikke se at denne muligheten legger begrensninger på rettens plikt til å håndheve kravet om entydige og presise krav.

Under saksforberedelsen og hovedforhandlingen har faktum i tilknytning til påstandens post 1 i det alt vesentlige begrenset seg til spørsmål om dokumenters journalføringsdato. Under henvisning til ovennevnte krav om entydighet og presisjon finner retten at også rettens avgjørelse må begrense seg til dette. Opplysninger om journalføringsdato ligger åpenbart innenfor saksøkers påstand.

Etter offentlegloven § 3 jf. § 9 kan alle kreve innsyn i sammenstilling av opplysninger som er elektronisk lagret i organets database dersom sammenstilling kan gjøres med enkle fremgangsmåter. Det følger av samme lov § 10 at offentlige organ skal føre journal etter reglene i arkivloven med forskrifter. Av forskrift 11. desember 1998 nr. 1193 om offentlige arkiv § 2-7 første ledd fremgår at journalføringsdato skal fremgå av journalen.

Retten finner etter dette at Marti i utgangspunktet har krav på å få fremlagt journalopplysninger som viser journalføringsdato. Offentleglova trådte ikraft 01.01.2009, mens de aktuelle saker er fra 2008. Retten bemerker imidlertid at reglene var de samme også under tidligere lovs gyldighetsperiode.

Retten kan ikke se at det foreligger umulighet. Journalen er ført i landets største kommune, og det må presumeres at journalen der tilfredsstillter lovens krav. Det vises videre til det kommunen selv har anført om hvilke opplysninger som har vært lagret, samt det forhold at saksøker ved en anledning har vært i besittelse av en journalutskrift som viste "Jour.dato" (dok U-289). At opplysningene etter en tid ikke lenger er tilgjengelige for allmennheten, innebærer ikke at de ikke lenger kan fremskaffes av etaten selv.

Retten er etter dette kommet til at saksøkers påstand post 1 må tas til følge for så vidt gjelder opplysninger om journalføringsdatoer. Idet arbeidet med å finne frem opplysningene kan ta noe tid, settes oppfyllelsesfristen til én måned.

Saksomkostningene skal avgjøres etter reglene i tvl. kap. 20. Retten finner at § 20-2 kommer til anvendelse idet kommunen må anses å ha vunnet saken. Paragrafens annet ledd bestemmer at saken er vunnet "hvis motpartens sak er hevet fordi den er frafalt". Det vises til at Marti har frafalt påstandens poster 2, 3 og 4. For så vidt gjelder post 1 har han fått delvis medhold. Det heter imidlertid i annet ledds annet punktum at det er det samlede

utfallet som er avgjørende dersom saken gjelder flere krav. Det Marti har oppnådd ved dommen i tilknytning til påstandens post 1 er så begrenset at retten finner det klart at det "samlede utfallet" tilsier anvendelse av § 20-2 annet ledd.

Om en sak er hevet som følge av frafall, er et formelt spørsmål. Annet ledd åpner ikke i seg selv for en nærmere vurdering av hva som var partens motiv for å frafalle saken. Dersom det skal gjøres unntak fra det erstatningsansvar som følger av annet ledd, kan grunnlaget finnes i tredje ledd. Eventuelt kan grunnlag finnes i § 20-4 – se Schei m. fl. kommentar til tvisteloven bind I side 901.

Etter § 20-2 tredje ledd kan Marti helt eller delvis fritas for sitt omkostningsansvar "hvis tungtveiende grunner gjør det rimelig". Slik gebyrklagesaken utviklet seg, hadde Marti et berettiget behov for å få klarhet i om tingretten hadde mottatt og behandlet hans skriv av 02.10.2009.

Ved saksomkostningsavgjørelsen legger retten følgende faktum til grunn som det mest sannsynlige:

Marti sendte skrivet både til Oslo tingrett og til Trafikketaten. Da skrivet kom frem til tingretten hadde man der ikke mottatt noen korresponderende sak fra Trafikketaten. Man oppfattet det derfor som en "ny" klage, og videresendte dokumentet til Trafikketaten. Før noen av eksemplarene av Martis skriv kom frem til Trafikketaten, hadde etaten på annet grunnlag opprettet klagesak, og ekspedert den til tingretten. Forsendelsene synes således å ha krysset hverandre. Når Martis dokumenter – ad hhv. direkte og indirekte vei – kom frem til Trafikketaten, fastslo man der at det gjaldt en sak som allerede var oversendt retten. Idet Marti ifølge teksten hadde sendt et eksemplar direkte til tingretten, fant man ikke grunn til å ettersende dokumentet til domstolen, men beholdt det hos seg. Tingrettsdommeren hadde således ikke dokumentet for hånden ved rettsmøtet 26.11.2009 eller ved utformingen av kjennelse samme dag.

Det var således uheldige omstendigheter som gjorde at Martis argumentasjonen i skrivet ikke kom til dommerens kunnskap. Først under den umiddelbare bevisførsel i nærværende sak, synes de faktiske omstendigheter rundt forsendelsen av skrivet å ha blitt brakt på det rene. Avklaringen på dette punkt har nær tilknytning til saksøkers påstand 2b. Retten er under en viss tvil kommet til at omstendighetene rundt denne forsendelsen var så spesielle at det foreligger tungtveiende grunner som gjør det rimelig å fritta Marti for omkostninger knyttet til påstandens post 2b.

Annerledes stiller det seg med hensyn til de øvrige frafalte påstandspostene. Søksmål vedrørende fotografi, e-post m. v. synes i liten grad egnet til å bringe klarhet over det vesentlige spørsmål om behandlingen av skrivet av 02.10.2009. Disse deler av søksmålet bærer mer preg av å være utslag av generell skepsis hos saksøker overfor motparten.

Hvorvidt Marti under hovedforhandlingen oppnådde tilfredsstillende svar på spørsmål knyttet til disse postene, er av underordnet betydning, og gjør det ikke rimelig å fritta ham for omkostningsansvar for denne del av saken.

Etter § 20-4 kan saksomkostninger tilkjennes uavhengig av sakens utfall. Retten finner ikke å kunne tilkjenne Marti saksomkostninger etter denne bestemmelsen. Vedrørende bokstav b finner retten det tilstrekkelig å bemerke at det på ingen måte er klart at han hadde vunnet saken på de frafalte punkter om frafall ikke hadde funnet sted.

For at paragrafens bokstav c skal komme til anvendelse må det foreligge forsømmelse på motpartens side. Det kreves subjektiv skyld (uaktsomhet), og det må være årsakssammenheng mellom forsømmelsen og de pådratte omkostninger. Retten kan ikke se at det er grunnlag for de sterke bebreidelser Marti har rettet mot kommunen. Etter det retten ovenfor har lagt til grunn, mottok kommunen Martis skriv av 02.10.2009 to ganger, men greide likevel ikke å videresende/tilbakesende skrivet til tingretten slik at innholdet kom til dommerens kunnskap. Dette kan tyde på uheldige arbeidsrutiner. Etter omstendighetene synes likevel den uheldige behandlingen mer å være et hendelig uhell enn utslag av forsømmelse.

Marti er av kommunen blitt oppfattet som en krevende person både forut for saksanlegget og under saksforberedelsen. Hans henvendelser har vært mange og omfattende, og har undertiden hatt en vidløftig form og et omfang som har gjort deres vesentligste innhold noe vanskelig tilgjengelig. Dette stiller krav til profesjonalitet, årvåkenhet og korrekt opptreden hos dem som handler på kommunenes vegne. Ved enhver slik henvendelse foreligger det normalt flere handlingsalternativer for kommunens tjenestemenn eller fullmektig. At man hver gang velger det optimale handlingsalternativ, kan ikke kreves. Avvik fra dette i nærværende sak er ikke av slik art eller slikt omfang at det gir rimelig grunnlag for å anvende den skjønnsmessige kan-regel i § 20-4.

Advokat Gitlestad har fremlagt omkostningsoppgave stor kr. 136 533,50 (inkl. mva.). Hertil kommer utlegg med kr. 721. Saksøker har ikke hatt konkret innsigelse mot beløpene. Idet det gjøres *delvis* fritak for omkostningsansvaret etter § 20-2 tredje ledd jf. ovenfor, og samtidig sees hen til at Marti har fått delvis medhold i påstandens post 1, fastsettes saksomkostningene til kr. 100 000.

Dommen er enstemmig.

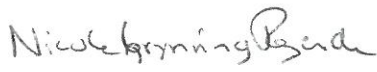
Tingretten mottok saksøkers etterfølgende prosesskrift 15.07.2013, og saken ble da tatt opp til doms. Dommen er således avsagt innen lovens frist.

DOMSSLUTNING

1. Oslo kommune utleverer til Sven Andreas Marti elektronisk lagrede opplysninger om journalføringsdato for dokumentene i sak 200805526 og sak 200807240. Oppfyllelsesfristen er 1 –en- måned fra forkynnelse.
2. Saken heves for så vidt angår postene 2, 3 og 4 i saksøkers påstand.
3. Sven Andreas Marti betaler i saksomkostninger til Oslo kommune kr. 100 000 -etthundretusen-. Oppfyllelsesfristen er 2 –to- uker fra forkynnelse.

Retten hevet

Helge Ståland

Nicole Grynning Rezende

Erik Meltzer Jacobsen

Rettledning om ankeadgangen i sivile saker vedlegges.

Rett kopi bekrefte

Sign.:
Follo tingrett